

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1056/2005**z dnia 27 czerwca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 14 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu obejmował początkowo rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾ oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu ⁽⁵⁾. Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu dowiódł swojej przydatności jako narzędzie umacniania dyscypliny budżetowej, przyczyniając się w ten sposób do wysokiej stabilności makroekonomicznej z niską inflacją i niskimi stopami procentowymi, co stanowi niezbędny warunek pobudzenia zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy.

(2) W dniu 20 marca 2005 r. Rada przyjęła sprawozdanie zatytułowane „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu”, którego celem jest wzmocnienie zarządzania i krajowej odpowiedzialności za ramy fiskalne poprzez umocnienie fundamentów ekonomicznych i skuteczności Paktu zarówno w sferze prewencyjnej, jak i korygującej, zabezpieczenie stabilności finansów publicznych w długim okresie, wspieranie wzrostu i unikanie nakładania nadmiernych obciążeń na przyszłe pokolenia. Sprawozdanie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w konkluzjach z dnia 23 marca 2005 r. ⁽⁶⁾, stwierdzających, że sprawozdanie aktualizuje i uzupełnienia Pakt na rzecz Stabilności i Wzrostu, którego stanowi obecnie integralną część.

(3) Zgodnie ze sprawozdaniem Rady ECOFIN z dnia 20 marca 2005 r., zatwierdzonym podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2005 r., Państwa Członkowskie, Rada i Komisja potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrażania Traktatu i Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu w sposób skuteczny i w odpowiednim czasie, poprzez wzajemne wsparcie i wzajemną presję oraz zaangażowanie w bliską i konstruktywną współpracę w ramach procesu ekonomicznego i finansowego nadzoru mającego na celu zagwarantowanie pewności i skuteczności zasad Paktu.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 wymaga wprowadzenia zmian w celu umożliwienia pełnego zastosowania uzgodnionych usprawnień we wdrażaniu Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu.

(5) Najważniejszą zasadą przy stosowaniu procedury nadmiernego deficytu jest jego niezwłoczne skorygowanie. Procedura ta powinna pozostać prosta, przejrzysta i sprawiedliwa.

(6) Konieczna jest redefinicja pojęcia wyjątkowego przekroczenia wartości odniesienia w następstwie znacznego pogorszenia koniunktury. Należy przy tym uwzględnić różnorodność gospodarczą w Unii Europejskiej.

(7) Komisja powinna zawsze opracowywać sprawozdanie na podstawie art. 104 ust. 3 Traktatu. W sprawozdaniu tym powinna zbadać, czy mają zastosowanie wyjątki przewidziane w art. 104 ust. 2. Sprawozdanie Komisji sporządzone na podstawie art. 104 ust. 3 powinno we właściwy sposób odzwierciedlać zmiany średniookresowej sytuacji gospodarczej i budżetowej. Należy ponadto uwzględnić wszelkie inne czynniki, które w opinii zainteresowanego Państwa Członkowskiego są ważne dla dokonania całościowej oceny jakościowej przekroczenia wartości odniesienia.

(8) Przy dokonywaniu wszelkich ocen budżetowych w ramach procedury nadmiernego deficytu należy starannie rozważyć na nieznaczone przekroczenie wartości odniesienia, które odzwierciedla wdrażanie reform emerytalnych wprowadzających system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowy filar kapitałowy, ponieważ realizacja tych reform prowadzi do krótkookresowego pogorszenia sytuacji budżetowej, natomiast długotrwała stabilność finansów publicznych ulega niewątpliwej poprawie. W szczególności, przy ocenianiu korekty nadmiernego deficytu na podstawie art. 104 ust. 12 Traktatu, Komisja i Rada powinny oceniać zmiany wielkości deficytu według procedury nadmiernego deficytu, uwzględniając też koszt netto reformy sektora publicznego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 3 czerwca 2005 r. (Dz.U. C 144 z 14.6.2005, str. 16).

⁽²⁾ Opinia z dnia 9 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

⁽⁶⁾ Załącznik 2 do konkluzji Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 22–23 marca 2005 r.

- (9) Należy przesunąć ostateczne terminy podejmowania przez Radę decyzji w ramach procedury nadmiernego deficytu, aby umożliwić danemu Państwu Członkowskiemu lepsze dopasowanie swojego działania do krajowej procedury budżetowej oraz opracowanie bardziej spójnego pakietu środków. W szczególności, ostateczny termin podejmowania przez Radę decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu powinien być, z zasady, określony jako cztery miesiące od dat przekazania sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾. Rozwiązanie to powinno ułatwić postępowanie w sytuacjach, gdy statystyczne dane fiskalne nie zostały zweryfikowane przez Komisję (Eurostat) wkrótce po terminie przedstawiania sprawozdań, ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 3605/93.
- (10) W celu zapewnienia szybkiej korekty nadmiernego deficytu konieczne jest, aby Państwa Członkowskie z nadmiernym deficytem podejmowały skuteczne działania i osiągały coroczną minimalną korektę salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe. Jako wartość odniesienia, kraje z nadmiernym deficytem będą musiały osiągnąć coroczną korektę salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe.
- (11) Konieczne jest przedłużenie maksymalnych terminów na podjęcie przez Państwa Członkowskie skutecznego działania i środków, aby umożliwić lepsze dopasowanie działania do krajowych procedur budżetowych oraz opracowanie lepiej określonych pakietów środków.
- (12) Jeżeli dane Państwo Członkowskie podjęło skuteczne działanie w odpowiedzi na zalecenie wydane na mocy art. 104 ust. 7 Traktatu lub wezwanie na mocy art. 104 ust. 9, a nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów państwa, uniemożliwią ograniczenie nadmiernego deficytu w wyznaczonym przez Radę terminie, Rada powinna mieć możliwość wydania zmienionego zalecenia na mocy art. 104 ust. 7 lub zmienionego wezwania na mocy art. 104 ust. 9.
- (13) Obowiązujący obecnie łączny maksymalny okres upływający od terminu przedstawiania sprawozdań, ustanowionego w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93, do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji, wynoszący 10 miesięcy, byłby niespójny ze zmodyfikowanymi ostatecznymi terminami na poszczególnych etapach procedury oraz z możliwością wydawania zmienionych zaleceń na mocy art. 104 ust. 7 Traktatu lub zmienionych wezwań na mocy art. 104 ust. 9. W związku z tym konieczne jest dostosowanie tego łącznego maksymalnego okresu zgodnie z wymienionymi zmianami.
- (14) Odpowiedniej modyfikacji z uwzględnieniem tych zmian wymagają również przepisy dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, określone w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1467/97,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 i 3 zastępuje się następującymi ustępami:

„2. Dokonując oceny i podejmując decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 3–6 Traktatu, Komisja i Rada mogą uznać przekroczenie wartości odniesienia wynikające ze poważnego pogorszenia koniunktury za wyjątkowe w rozumieniu art. 104 ust. 2 lit. a) tiret drugie, jeżeli przekroczenie wartości odniesienia jest następstwem ujemnego rocznego tempa wzrostu PKB lub skumulowanego spadku produkcji podczas przedłużającego się okresu bardzo niskiego wzrostu PKB w stosunku do potencjalnego wzrostu.

3. Opracowując sprawozdanie na mocy art. 104 ust. 3 Traktatu, Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne czynniki wskazane w tym artykule. Sprawozdanie odzwierciedla we właściwy sposób rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie (w szczególności potencjalny wzrost, stan cyklu koniunkturalnego, wdrażanie polityk w ramach Agendy Lizbońskiej oraz polityk sprzyjających badaniom i rozwojowi oraz innowacjom) oraz rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie (w szczególności starania prowadzące do konsolidacji fiskalnej w „okresach dobrej koniunktury”, stabilność długu, inwestycje publiczne oraz ogólną jakość finansów publicznych). Komisja ponadto uwzględnia należycie wszelkie inne czynniki, które, w opinii danego Państwa Członkowskiego, mają znaczenie dla wyczerpującej jakościowej oceny przekroczenia wartości odniesienia i które Państwo Członkowskie przedstawiło Komisji i Radzie. W tym kontekście w szczególności uwzględnia się starania budżetowe mające na celu zwiększenie lub utrzymanie na wysokim poziomie wkładu finansowego na rzecz wspierania solidarności międzynarodowej i osiągania celów polityki europejskiej, w szczególności zjednoczenia Europy, jeżeli mają one niekorzystne skutki na wzrost i obciążenia fiskalne danym Państwie Członkowskim. Zrównoważona ocena ogólna obejmuje wszystkie te czynniki.

4. Jeżeli podwójny warunek zawarty w nadrzędnej zasadzie – stanowiącej, że przed uwzględnieniem istotnych czynników, o których mowa w ust. 3, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje bliski wartości odniesienia, a przekroczenie wartości odniesienia ma charakter tymczasowy – jest w całości spełniony, czynniki te są również uwzględniane przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, przewidzianych w art. 104 ust. 4, 5 i 6 Traktatu. Zrównoważona ocena ogólna, którą dokonuje Rada, uwzględnia wszystkie te czynniki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

5. Komisja i Rada, przy dokonywaniu wszystkich ocen budżetowych w ramach procedury nadmiernego deficytu, należyście uwzględniają wdrażanie reform emerytalnych wprowadzających system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowy filar kapitałowy.

6. Jeżeli Rada zdecyduje na podstawie art. 104 ust. 6 Traktatu, że w danym Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt, Komisja i Rada uwzględniają istotne czynniki, o których mowa w ust. 3, także na kolejnych etapach procedury przewidzianej w art. 104, w tym określonych w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Te istotne czynniki nie są jednak brane pod uwagę w sytuacji, gdy Rada podejmuje decyzję na mocy art. 104 ust. 12 Traktatu w sprawie uchylecia wszystkich lub niektórych swoich decyzji podjętych na mocy art. 104 ust. 6–9 i ust. 11.

7. W przypadku Państw Członkowskich, w których deficyt przekracza wartość odniesienia, lecz pozostaje bliski tej wartości, a przekroczenie to odzwierciedla wdrażanie reformy emerytalnej wprowadzającej system oparty na wielu filarach, w tym obowiązkowy filar kapitałowy, Komisja i Rada przy dokonywaniu oceny zmian wielkości deficytu w ramach procedury nadmiernego deficytu uwzględniają również koszt reformy dla sektora publicznego. W tym celu uwzględnia się w sposób degresywny i liniowy koszt netto reformy przez pięcioletni okres przejściowy. Koszt netto reformy uwzględnia się również przy podejmowaniu przez Radę decyzji na mocy art. 104 ust. 12 Traktatu w sprawie uchylecia wszystkich lub niektórych swoich decyzji podjętych na mocy art. 104 ust. 6–9 i ust. 11, jeżeli deficyt zmniejszył się w znaczący i trwały sposób, osiągając poziom zbliżony do wartości odniesienia.”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada podejmuje decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, z zasady, w terminie czterech miesięcy od dat przedstawienia sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93. W przypadku uznania, że w danym Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt, Rada jednocześnie wydaje dla niego zalecenia zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu.”;

b) ustęp 4 zastępuje się następującymi ustępami:

„4. Zalecenie Rady wydane zgodnie z art. 104 ust. 7 określa ostateczny termin nie dłuższy niż sześć miesięcy na podjęcie przez dane Państwo Członkowskie skutecznego działania. Zalecenie Rady określa również ostateczny termin skorygowania nadmiernego deficytu, które powinno zostać osiągnięte w roku następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności. W zaleceniu Rada żąda od Państwa Członkowskiego osiągnięcia minimalnej rocznej korekty, o co najmniej 0,5 % PKB, rozumiane

jako punkt odniesienia, salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w ostatecznym terminie wskazanym w zaleceniu.

5. Jeżeli zostało podjęte skuteczne działanie zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 104 ust. 7 Traktatu, lecz po przyjęciu tego zalecenia wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, może podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 104 ust. 7. Zmienione zalecenie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć ostateczny termin skorygowania nadmiernego deficytu o jeden rok. Rada stwierdza wystąpienie nieprzewidzianych niekorzystnych zdarzeń gospodarczych, niosących poważne negatywne konsekwencje budżetowe, w odniesieniu do zawartej w zaleceniu prognozy ekonomicznej.”;

3) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Każdą decyzję Rady o wezwaniu danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego do podjęcia środków zmierzających do ograniczenia deficytu zgodnie z art. 104 ust. 9 Traktatu podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od decyzji Rady stwierdzającej brak podjęcia skutecznego działania zgodnie z art. 104 ust. 8. W wezwaniu Rada żąda od Państwa Członkowskiego osiągnięcia minimalnej rocznej korekty, o co najmniej 0,5 % PKB, rozumiane jako punkt odniesienia, salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w ostatecznym terminie wskazanym w wezwaniu.

2. W przypadku gdy zostało podjęte skuteczne działanie zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 104 ust. 9 Traktatu, lecz po dokonaniu wezwania wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje budżetowe, Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, może podjąć decyzję o wydaniu zmienionego wezwania na mocy art. 104 ust. 9 Traktatu. Zmienione wezwanie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć termin skorygowania nadmiernego deficytu o jeden rok. Rada stwierdza wystąpienie nieprzewidzianych niekorzystnych zdarzeń gospodarczych, niosących poważne negatywne konsekwencje budżetowe, w odniesieniu do zawartej w wezwaniu prognozy ekonomicznej.”

4) w drugim zdaniu art. 6 słowa „dwa miesiące” zastępuje się słowami „cztery miesiące”;

5) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Jeżeli uczestniczące Państwo Członkowskie nie zastosuje się do kolejnych decyzji Rady wydanych zgodnie z art. 104 ust. 7 i 9 Traktatu, decyzja Rady o nałożeniu sankcji zgodnie z art. 104 ust. 11 zostaje podjęta, z zasady, w terminie szesnastu miesięcy od dat przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93. Ostateczny termin szesnastu miesięcy ulega odpowiedniej zmianie w przypadku zastosowania przepisów art. 3 ust. 5 lub art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W przypadku świadomie zaplanowanego deficytu, który Rada uzna za nadmierny, zastosowana zostaje procedura przyspieszona.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres zawieszenia procedury nie jest uwzględniany w okresie, o którym mowa w art. 6, ani w okresie, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Po upływie okresu, o którym mowa w pierwszym zdaniu art. 3 ust. 4, oraz okresu, o którym mowa w drugim zdaniu art. 6 niniejszego rozporządzenia, Komisja informuje Radę, czy podjęte środki wydają się jej zdaniem wystarczające dla zapewnienia odpowiedniego postępu na drodze do korekty nadmiernego deficytu w określonych przez Radę terminach, o ile środki te zostaną w pełni wdrożone, a rozwój sytuacji gospodarczej będzie zgodny z prognozami. Oświadczenie Komisji podawane jest do publicznej wiadomości.”;

7) odesłania do art. 104c, 109e, 109f i 201 Traktatu zastępuje się w całym rozporządzeniu odesłaniami, odpowiednio, do art. 104, 116, 117 i 269. Odesłanie do art. D Traktatu ustanawiającego Unię Europejską zastępuje się odesłaniem do art. 4;

8) załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1467/97 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady
J.-C. JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

TERMINY OBOWIĄZUJĄCE ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich Państw Członkowskich, Rada, podejmując decyzje zgodnie z sekcjami 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, bierze pod uwagę odmienny rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa, tak aby decyzje dotyczące Zjednoczonego Królestwa były podejmowane w podobnym momencie roku budżetowego, co decyzje dotyczące innych Państw Członkowskich.
2. Przepisy określone w kolumnie I zastępuje się przepisami określonymi w kolumnie II.

Kolumna I	Kolumna II
»z zasady, w terminie czterech miesięcy od dat przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93« (art. 3 ust. 3)	»z zasady, w terminie sześciu miesięcy od końca roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt«
»w roku następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu« (art. 3 ust. 4)	»w roku budżetowym następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu«
»z zasady, w terminie szesnastu miesięcy od dat przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93« (art. 7)	»z zasady, w terminie osiemnastu miesięcy od końca roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt«
»w poprzednim roku« (art. 12 ust. 1)	»w poprzednim roku budżetowym«